

11 Ιουνίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΚΑΤΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήτριες,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 111/95, 144/95 & 145/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Πλάνη περί τα πράγματα — Βάρος αποδείξεως — Αρκεί η πιθανολόγηση.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Η διακρίβωση της 5
κατοχής τους είναι εξ ολοκλήρου έργο της Ε.Δ.Υ. — Μη εκπλήρωση
του έργου αυτού στην κριθείσα περίπτωση ως προς το προσόν γνώσεως γλωσσών — Περιστάσεις.

Οι αιτήτριες προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων με- 10
ρών σε Πρώτους Νοσηλευτικούς Λειτουργούς.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

15
1. Με βάση τα εν προκειμένω δεδομένα στοιχειοθετείται λόγος για
ακύρωση της επίδικης απόφασης λόγω πιθανότητας ύπαρξης πλά-
νης αναφορικά με την κατοχή από την αιτήτρια του κρίσιμου πι-
στοτοποιητικού, ιδίως όταν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα περιστατι-
κά της υπόθεσης. 20

Ο Διευθυντής σύστησε το αντίστοιχο ενδιαφερόμενο μέρος και για
το ότι είχε ειδικευθεί στην ορθοπεδική. Το Δικαστήριο δε γνωρίζει
αν ήταν υπόψη του και η ειδίκευση της αιτήτριας, ούτε ποια θα
ήταν η εκτίμησή του και κατ' επέκταση εκείνη της ΕΔΥ, αν είχε 25
υπόψη το γεγονός ότι και η αιτήτρια είχε ειδίκευση.

Το βάρος της απόδειξης για ύπαρξη πλάνης το έχει ο αιτητής. Είναι γνωστή αρχή της νομολογίας ότι μια διοικητική πράξη τεκμαίρεται ότι λήφθηκε μετά από ορθή διακρίβωση των γεγονότων, αλλά το τεκμήριο ανατρέπεται αν ο αιτητής αποδείξει ότι υπάρχει πιθανότητα ύπαρξης πλάνης. Η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης είναι αρκετή για να οδηγήσει την διοικητική πράξη σε ακύρωση.

Στην παρούσα περίπτωση η αιτήτρια έχει κατορθώσει να αποδείξει το βάρος της απόδειξης αναφορικά με την πιθανότητα ύπαρξης πλάνης σε σχέση με την κατοχή από αυτή του προαναφερθέντος προσόντος. Το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να γνωρίζει πως θα συνεκτιμείτο από το Διευθυντή και στη συνέχεια από την ΕΔΥ η κατοχή από αυτήν του προσόντος αυτού, ούτε τι ρόλο θα έπαιξε στη σύγκριση της αιτήτριας με το ενδιαφερόμενο μέρος που κατείχε κι αυτή πρόσθετο προσόν και, ακόμα περισσότερο κατά τη σύγκρισή της με το άλλο ενδιαφερόμενο μέρος που δεν κατείχε τέτοιο προσόν.

2. Εκτός από την αναφορά του Διευθυντή ότι οι υποψήφιοι κατέχουν το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Ελληνικής και Αγγλικής γλώσσας, δεν υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά στα πρακτικά της ΕΔΥ που να δείχνει ότι την απασχόλησε το θέμα.

Είναι γεγονός ότι μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν καταχωρημένα στους φακέλους τους διάφορα πιστοποιητικά προσόντων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό σε αγγλόφωνες χώρες ή άλλα στα οποία αναφέρεται ότι έχουν το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όμως το Δικαστήριο δεν μπορεί να διαμορφώσει πρωτογενή άποψη ως προς το κατά πόσον κατοχή τέτοιων πιστοποιητικών μπορεί να θεωρηθεί και ως ένδειξη γνώσης της Αγγλικής γλώσσας στο βαθμό που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας. Το έργο αυτό ανήκει εξ ολοκλήρου στην ΕΔΥ, η οποία δε φαίνεται να το έχει εκπληρώσει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Το κατά πόσο η ΕΔΥ έχει ή δεν έχει προβεί στη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα προσόντα κάθε υποψηφίου, τα οποία είναι είτε απαραίτητα, είτε συνιστούν πλεονέκτημα, είναι κάτι που συμπεραίνεται από το περιεχόμενο του σχετικού πρακτικού που τηρήθηκε για το σκοπό αυτό (βλ. *Tourpeki v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 592). Στην προκειμένη περίπτωση το συμπέρασμα στο οποίο το δικαστήριο κατέληξε με βάση το περιεχόμενο των πρακτικών της ΕΔΥ που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι πως το θέμα δεν έχει απασχολήσει την ΕΔΥ.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Skaros v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2109,

Sun Insurance v. Limassol Municipality (1988) 3 C.L.R. 585, 5

Savva & Co v. Republic (1988) 3 C.L.R. 999,

Tourpeki v. Republic (1973) 3 C.L.R. 592.

10

Προσφυγές.

Με τις προσφυγές αυτές προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Πρώτου Νοσηλευτικού Λειτουργού αντί των αιτητριών. 15

A. Παναγιώτου, για την Αιτήτρια στην Υπόθεση αρ. 111/95.

A. Σ. Αγγελίδης, για τις Αιτήτριες στις Υποθέσεις αρ. 144/95 και 145/95. 20

A. Βασιλειάδης, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Σ. Δράκος για κ. Πουργουρίδη, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 25
1 στην Υπόθεση αρ. 111/95.

Π. Παπαγεωργίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 1 στις Υποθέσεις αρ. 144/95 και 145/95.

30

A. Ταλιαδώρος για Δρ. Κ. Χρυσοστομίδη, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 2 στις Υποθέσεις αρ. 144/95 και 145/95.

E. Νεοφύτου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 6 στις Υποθέσεις αρ. 144/95 και 145/95. 35

E. Παπακωνσταντίνου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 7 στις Υποθέσεις αρ. 144/95 και 145/95.

A. Λυκούργου για κ. Τ. Παπαδόπουλο, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 8 στις Υποθέσεις αρ. 144/95 και 145/95. 40

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν γιατί αφορούν την ίδια διοικητική πράξη προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), με την οποία προ-
 5 άχθησαν 11 υποψήφιοι στη θέση Πρώτου Νοσηλευτικού Λειτουργού, που είναι θέση προαγωγής. Με τις προσφυγές αυτές προσβάλλεται η προαγωγή 8 ενδιαφερομένων μερών.

Η αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 111/95 προσβάλλει μόνο την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Δήμητρας Μαρκουλλή και
 10 Ερασμίας Κουρίδου - Cartwright.

Οι αιτήτριες στις προσφυγές αρ. 144/95 και 145/95 εκτός από την προαγωγή των πιο πάνω προσβάλλουν και την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Αμ. Σακκά, Μ. Στυλιανίδου, Σ. Νικολαΐδη, Π. Παναγιώτου, Αικ. Καπλάνη και Κ. Πρασίτη.
 15

Η ΕΔΥ επιλήφθηκε του θέματος πλήρωσης των 11 κενών θέσεων στη συνεδρίασή της ημερ. 3.10.94 (Παράρτημα 3 στην Ένσταση), στην οποία παρευρίσκειτο και ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας κ. Γ. Μαλλιιώτης, ως Προϊστάμενος του Τμήματος για να δώσει συστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, όπως τροποποιήθηκε (ο Νόμος).
 20

Ο Διευθυντής δίνοντας τη σύστασή του ανέφερε ότι μελέτησε τα στοιχεία που αφορούσαν τους δικαιούχους υποψηφίους και ότι είχε συμβουλευθεί τους προϊστάμενους των υποψηφίων. Όσον αφορά τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης προσόντα της πολύ καλής γνώσης της Ελληνικής γλώσσας και της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής, ο Διευθυντής είπε ότι “με βάση τα στοιχεία που συνέλεξα ύστερα από έρευνα καθώς και από στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων, δηλώνω ότι όλοι οι υποψήφιοι διαθέτουν τα εν λόγω προσόντα”.
 25
 30

Στη συνέχεια ο Διευθυντής ανέφερε ότι με βάση τα νομολογημένα κριτήρια στο σύνολό τους και τις πληροφορίες που πήρε από τους προϊστάμενους των υποψηφίων συστήνει για προαγωγή 11 υποψηφίους ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη Σακκά, Νικολαΐδης, Καπλάνη, Πρασίτη, Παναγιώτου, Κουρίδου και Μαρκουλλή. Για αιτιολόγηση των συστάσεών του ο Διευθυντής ανέφερε ότι οι υποψήφιοι που συστήθηκαν υπερτερούν τόσο από διοικητικής ικανότητας όσο και από νοσηλευτικής φροντίδας των υπόλοιπων υποψηφίων, και στη συνέχεια αναφέρθηκε στον καθένα υποψήφιο που σύστησε ονομα-
 35
 40

στικά, δίνοντας τους λόγους για τους οποίους τους σύστηνε (βλ. σελ. 10-12 του Παραρτήματος 3).

Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή η ΕΔΥ ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Αναφέρθηκε συναφώς πως λήφθηκαν υπόψη οι εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους με ιδιαίτερη έμφαση στα τελευταία χρόνια. Λέχθηκε επίσης πως επειδή τα τελευταία τρία - τέσσερα χρόνια παρουσιάζεται μια ισοπέδωση σ' ό,τι αφορά στις αξιολογήσεις των υποψηφίων, η ΕΔΥ για να έχει πληρέστερη εικόνα ανέτρεξε και απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα και στις αξιολογήσεις προηγούμενων ετών της τελευταίας δεκαετίας.

Η ΕΔΥ έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους. Κατά την εξέταση των προσόντων των υποψηφίων σημειώθηκε ότι μερικές υποψήφια κατείχαν πανεπιστημιακά διπλώματα, τα οποία, δεν απαιτούντο από το Σχέδιο Υπηρεσίας και τα οποία δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα αλλά λήφθηκαν υπόψη και συνεκτιμήθηκαν κατά την επιλογή των καταλληλότερων. Η ΕΔΥ υιοθέτησε ομόφωνα τις συστάσεις του Διευθυντή σ' ό,τι αφορούσε τις Σακκά, Καπλάνη, Πρασίτη και Παναγιώτου, εφόσον έκρινε ότι η υπέρ τους σύσταση του Διευθυντή συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων. Στη συνέχεια η ΕΔΥ επέλεξε ομόφωνα την υποψήφια Στυλιανίδου, η οποία δεν είχε συστηθεί από το Διευθυντή, γιατί κρίθηκε ότι από πλευράς αρχαιότητας και αξίας ήταν περίπου ίση με τις υποψήφιας που συστήθηκαν. Τρεις υποψήφιοι, δηλαδή οι Νικολαΐδης, Κουρίδου και Μαρκουλλή επιλέγησαν κατά πλειοψηφία από την ΕΔΥ.

Τέλος, σημειώθηκε πως μερικοί υποψήφιοι αν και προηγούνταν σε αρχαιότητα, δεν επιλέγησαν. Ανάμεσα σ' αυτούς περιλαμβάνονταν η Γεωργίου Κατίνα (αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 111/95) και η Πογιατζή Μαρία (αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 145/95) που προηγούνταν των Κουρίδου και Μαρκουλλή, αλλά δεν επιλέγησαν γιατί όπως ειπώθηκε, οι υποψήφιας που επιλέγησαν υπερείχαν σε αξία.

Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

Προσφυγή αρ. 111/95

Όπως ήδη αναφέρθηκε με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται μόνο η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Κουρίδου και Μαρκουλλή. Οι λόγοι για τους οποίους ο δικηγόρος της αιτήτριας ζη-

τά την ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι:

- (1) Αναιτιολόγητη και νομικά πάσχουσα σύσταση του Διευθυντή.
- 5 (2) Η απόφαση της ΕΔΥ, η οποία στηρίχθηκε στη σύσταση του Διευθυντή είναι επίσης τρωτή.

Είναι η θέση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι η σύσταση του Διευθυντή είναι αναιτιολόγητη, γενική και αόριστη κατά παράβαση του άρθρου 35(4) του Νόμου, και ότι δε γίνεται καμιά αναφορά στην αιτήτρια και στους λόγους για τους οποίους δεν συστήθηκε και συστήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αναπτύσσοντας τη θέση του ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι αυτή προηγείται σε αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών, είναι περίπου ίση στην αξία με αυτές, έχει τα ίδια προσόντα με την Κουρίδου, και υπερέχει σε προσόντα έναντι της Μαρκουλλή. Με βάση τα πιο πάνω συνέχισε, έπρεπε να υπερισχύσει η αρχαιότητα της αιτήτριας. Αντίθετα, είναι αβέβαιο κατά πόσο η αρχαιότητα λήφθηκε υπόψη αφού δεν υπάρχει οποιαδήποτε αιτιολογία για την παραγνώρισή της, παρόλον που υπό τις περιστάσεις απαιτείτο ειδική αιτιολογία για παραγνώριση της αρχαιότητας της αιτήτριας.

Σε σχέση με τα προσόντα, ο δικηγόρος της αιτήτριας ανέφερε ότι η αιτήτρια έτυχε ειδίκευσης στην παιδιατρική σε Νοσοκομειακή Σχολή της Αγγλίας κατά τα έτη 1971 - 1973 με υποτροφία και είναι κάτοχος σχετικού διπλώματος/πιστοποιητικού που είναι καταχωρημένο στο φάκελό της. Είναι αβέβαιο σύμφωνα με το δικηγόρο της αιτήτριας κατά πόσο τούτο λήφθηκε υπόψη και κατά πόσο συνεκτιμήθηκε με τα υπόλοιπα στοιχεία, γεγονός που ενισχύεται από το ότι: α) στον πίνακα με τα στοιχεία των υποψηφίων (Παράρτημα 5 της ένστασης) ελλείπει από τη στήλη των προσόντων της αιτήτριας το εν λόγω προσόν, ενώ στη στήλη των προσόντων του ενδιαφερομένου μέρους Κουρίδου αναφέρεται ειδίκευσή της στην ορθοπεδική και, β) ο Διευθυντής συστήνοντας την Κουρίδου έκανε ειδική αναφορά στην ειδίκευσή της στην ορθοπεδική.

Τα πιο πάνω δημιουργούν, σύμφωνα με το δικηγόρο της αιτήτριας σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσο η ειδίκευσή της στην παιδιατρική λήφθηκε υπόψη από το Διευθυντή.

Είναι γεγονός πως η αιτήτρια απουσίασε κατά το 1972 και μέρος του 1973 στην Αγγλία με υποτροφία (scholarship in paediatric nursing) και της απονεμήθηκε πιστοποιητικό από το General

Nursing Council for England and Wales στο οποίο αναφέρεται ότι η αιτήτρια ενεγράφη στο Μητρώο Νοσοκόμων Άρρωστων Παιδιών (Register for Sick Children's Nurses). Το πιστοποιητικό αυτό δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των προσόντων της αιτήτριας στο Παράρτημα 5 της ένστασης, όπως γίνεται με το ενδιαφερόμενο μέ- 5
ρος Κουρίδου για την οποία αναφέρεται ότι κατέχει "Orthopaedic Nursing Certificate, British Orthopaedic Association and Central Council for the Disabled".

Ο Διευθυντής, συστήνοντας την Κουρίδου, ανέφερε μεταξύ άλ- 10
λων ότι "έχει ειδικότητα στην Ορθοπαιδική για την οποία παρακολούθησε ένα course και διαθέτει επίσης πανεπιστημιακό δίπλωμα". Σχετικά με την αναφορά του Διευθυντή σε πανεπιστημιακό δίπλωμα του ενδιαφερομένου μέρους, αναφέρω παρεμπιπτόντως 15
πως από το περιεχόμενο του φακέλου της δεν μπόρεσα να εξακριβώσω ποιο από τα διπλώματά της είναι πανεπιστημιακό.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω θεωρώ πως στοιχειοθετείται λό- 20
γος για ακύρωση της επίδικης απόφασης λόγω πιθανότητας ύπαρξης πλάνης αναφορικά με την κατοχή από την αιτήτρια του προαναφερθέντος πιστοποιητικού, ιδίως όταν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης: Η αιτήτρια προηγείται στην αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών κατά 16 περίπου μήνες. Στην αξία οι τρεις υποψήφιες είναι ίσες με εξαίρεση το 1990 όπου η αιτήτρια έχει 4 Εξ 4 Π.Ι, η Κουρίδου 6 Εξ 2 Π.Ι και η Μαρκουλλή 7 Εξ 1 Π.Ι όπως επίσης και για τα έτη 1982 και 1983 (αιτήτρια 25
"ΑΚ", ενδιαφερόμενα μέρη "Ε"). Αναφορικά με τα προσόντα και οι τρεις πληρούν το Σχέδιο Υπηρεσίας, το οποίο δεν απαιτεί οποιαδήποτε ακαδημαϊκά προσόντα. Η ΕΔΥ σημείωσε ότι μερικές υποψήφιες κατέχουν πανεπιστημιακά διπλώματα, τα οποία δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας και δεν αποτελούν πλεονέκτημα, λήφθηκαν όμως υπόψη και συνεκτιμήθηκαν κατά την επιλογή των καταλληλοτέρων υποψηφίων. Ο Διευθυντής σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος Κουρίδου και για το ότι είχε ειδικευθεί στην ορθοπαιδική. Δεν ξέρουμε αν ήταν υπόψη του και η ειδίκευση της 30
αιτήτριας, ούτε ποια θα ήταν η εκτίμησή του και κατ' επέκταση εκείνη της ΕΔΥ, αν είχε υπόψη το γεγονός ότι και η αιτήτρια είχε ειδίκευση.

Το βάρος της απόδειξης για ύπαρξη πλάνης το έχει ο αιτητής. 40
Είναι γνωστή αρχή της νομολογίας ότι μια διοικητική πράξη τεκμαίρεται ότι λήφθηκε μετά από ορθή διακρίβωση των γεγονότων, αλλά το τεκμήριο ανατρέπεται αν ο αιτητής αποδείξει ότι υπάρχει πιθανότητα ύπαρξης πλάνης. Η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης είναι

αρκητή για να οδηγήσει την διοικητική πράξη σε ακύρωση (βλ. *Skaros v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2109, *Sun Insurance v. L'issol Municipality* (1988) 3 C.L.R. 585 *Savva & Co v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 999 και Στασινόπουλος "Δίκαιο των Διοικητικών Πράξεων" εκδ. 1951 σελ.305).

10 Στην παρούσα περίπτωση θεωρώ ότι η αιτήτρια έχει κατορθώσει να αποδείξει το βάρος της απόδειξης αναφορικά με την πιθανότητα ύπαρξης πλάνης σε σχέση με την κατοχή από αυτή του προαναφερθέντος προσόντος. Το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να γνωρίζει πως θα συνεκτιμείτο από το Διευθυντή και στη συνέχεια από την ΕΔΥ η κατοχή από αυτήν του προσόντος αυτού, ούτε τι ρόλο θα έπαιζε στη σύγκριση της αιτήτριας με το ενδιαφερόμενο μέρος Κουρίδου που κατείχε κι αυτή πρόσθετο προσόν και, ακόμα
15 περισσότερο κατά τη σύγκρισή της με το ενδιαφερόμενο μέρος Μαρκουλλή, που δεν κατείχε τέτοιο προσόν.

Με βάση τα πιο πάνω θεωρώ πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και δεν εξετάζεται άλλος λόγος ακυρότητας.

20

Προσφυγές αρ. 144/95 και 145/95

Οι αιτήτριες στις προσφυγές αυτές προσβάλλουν την προαγωγή και των 8 ενδιαφερομένων μερών. Οι προσφυγές καθίστανται
25 χωρίς αντικείμενο έναντι των ενδιαφερομένων μερών Κουρίδου και Μαρκουλλή, λόγω του αποτελέσματος της προσφυγής αρ. 111/95.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο των αιτητριών επικεντρώνονται στο ανατιολόγητο της σύστασης του Διευθυντή, στην κατ' ισχυρισμό υπεροχή των αιτητριών με βάση τα τρία κριτήρια προαγωγής και στην έλλειψη δέουσας έρευνας αναφορικά με την κατοχή του προσόντος της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας.

35

Σε σχέση με τον τελευταίο λόγο ακυρότητας, είναι η θέση του δικηγόρου των αιτητριών ότι η ΕΔΥ τελούσε υπό πλάνη αναφορικά με το προσόν αυτό και λανθασμένα θεωρήθηκε ότι το κατείχαν όλοι οι υποψήφιοι. Η αναφορά του Διευθυντή, είτε ο κ. Αγγελίδης
40 ότι οι υποψήφιοι κατείχαν το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας, δεν είναι αρκετή γιατί ο Διευθυντής δεν είναι το αρμόδιο όργανο για να αποφανθεί επί του θέματος. Η ΕΔΥ συνέχισε, δε φαίνεται από τα πρακτικά να έχει διενεργήσει οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει αν οι υποψήφιοι κατείχαν το προ-

σόν αυτό.

Συμφωνώ με την πιο πάνω θέση του δικηγόρου των αιτητριών. Εκτός από την αναφορά του Διευθυντή ότι οι υποψήφιοι κατέχουν το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Ελληνικής και Αγγλικής 5 γλώσσας, δεν υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά στα πρακτικά της ΕΔΥ που να δείχνει ότι την απασχόλησε το θέμα.

Είναι γεγονός ότι μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν καταχωρημένα στους φακέλους τους διάφορα πιστοποιητικά προσόντων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό σε αγγλόφωνες χώρες ή άλλα στα οποία αναφέρεται ότι έχουν το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όμως το Δικαστήριο δεν μπορεί να διαμορφώσει πρωτογενή άποψη ως προς το κατά πόσον κατοχή τέτοιων πιστοποιητικών μπορεί να θεωρηθεί και ως ένδειξη 10 γνώσης της Αγγλικής γλώσσας στο βαθμό που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας. Το έργο αυτό ανήκει εξ ολοκλήρου στην ΕΔΥ, η οποία δεν φαίνεται να το έχει εκπληρώσει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Το κατά πόσο η ΕΔΥ έχει ή δεν έχει προβεί στη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα προσόντα κάθε υποψηφίου, τα οποία είναι 20 είτε απαραίτητα, είτε συνιστούν πλεονέκτημα, είναι κάτι που συμπεραίνεται από το περιεχόμενο του σχετικού πρακτικού που τηρήθηκε για το σκοπό αυτό (βλ. *Tourpeki v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 592). Στην προκειμένη περίπτωση το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγω με βάση το περιεχόμενο των πρακτικών της ΕΔΥ 25 που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι πως το θέμα δεν έχει απασχολήσει την ΕΔΥ.

Γι' αυτό η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και δε χρειάζεται η εξέταση των άλλων λόγων ακυρότητας που προβλήθηκαν. 30

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η διοικητική πράξη, όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη, ακυρώνεται. Επιδικάζονται έξοδα υπέρ των αιτητριών.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.